

[Agerschou]

indgreb over for kommunerne, der blev vedtaget af folketingets flertal i december 1985, at Ribe amtskommune risikerer at blive økonomisk straffet, blot fordi man i 1984 ikke var i stand til at skaffe det nødvendige antal jordemødre.

Dette er man som nævnt i et vist omfang i stand til i 1986, hvorfor der kommer til at optræde en efter spørgerens opfattelse »teknisk« realvækst på ca. 1,7 mill. kr. Dette beløb vil indgå i den endelige realvækstberegning og eventuelt medføre en bøde til staten i 1987.

Det virker ikke særlig venligt over for en amtskommune vestpå, der forsøger tilnærmelsesvis at nærme sig et niveau for jordemoderbetjening, der svarer til østdanske forhold.

Svar (3/3 86):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Realvæksten i kommuner og amtskommuner beregnes som forskellen mellem de samlede udgifter i regnskab 1984 og i regnskab 1986 korrigeret for pris- og lønstigninger, nye opgaver m.v. Det er ikke meningsfuldt på den måde, som der er lagt op til i spørgsmålet, at henføre realvæksten i en amtskommunes samlede udgifter fra 1984 til 1986 til enkelte udgiftsområder.

Det vil ganske vist rent beregningsmæssigt kunne lade sig gøre at opgøre realvæksten fra 1984 til 1986 for de enkelte udgiftsområder. Men en sådan opgørelse vil ikke i sig selv kunne danne grundlag for udpegning af særlige årsager til en realvækst i de samlede udgifter. Det skyldes, at udviklingen i udgifterne inden for de enkelte områder må ses i en helhed. De er udtryk for amtsrådets beslutninger om omstillinger i forbindelse med ændringer i de demografiske og andre strukturelle forhold, der påvirker udgiftsbehovet, og om omprioriteringer af serviceniveauet inden for de enkelte områder.

Supplerende besvarelser af skriftligt besvarede spørgsmål:

Ad spm. nr. S 198 og 450

Formanden:

Fra socialministeren og fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af henholdsvis spm. nr. S 198 og 450, begge stillet af medlem af folketinget Birthe Hansen (SF).

Spørgsmål nr. S 198, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optrykt i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 2501, var sålydende:

Til *socialministeren* (1/11 85) af:

Birthe Hansen (SF):

»Hvordan stiller ministeren sig til den kendsgerning, at de hospitalsansatte socialrådgivere i Københavns amt ikke længere må bistå patienterne med at indgive anke i sociale sager, og er ministeren enig med spørgeren i, at der her er tale om krænkelse af patienternes retssikkerhed?«

Supplerende svar (19/2 86):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I fortsættelse af socialministeriets foreløbige svar af 12. november 1985 kan det oplyses, at socialministeriet nu har modtaget kopi af indenrigsministerens endelige besvarelse af 12. februar 1986 på spørgsmål nr. S 158 samt af skrivelse af 20. januar 1986 fra Københavns amtskommune.

Generelt kan det oplyses, at spørgsmålet om, hvilke arbejdsopgaver personale ansat under sygehusvæsenet må påtage sig, ligger uden for socialministeriets forretningsområde.

Med hensyn til det offentlige forpligtelse til at give vejledning om sociale spørgsmål, herunder i tilknytning til spørgsmål om eventuel indgivelse af anke i sociale sager, kan det generelt oplyses, at det sociale udvalg i kommunerne efter bistandslovens § 28 har en forpligtelse til at yde vederlagsfri vejledning.

Der er ikke fastsat bindende bestemmelser om, hvorledes det sociale udvalg nærmere skal tilrettelægge vejledningsarbejdet.

Det er socialministeriets opfattelse, at den fornødne retssikkerhed er tilvejebragt med de eksisterende bestemmelser i bistandsloven om vejledning og ankemuligheder.

Oplysningerne i den konkrete sag giver ikke socialministeriet anledning til særlige bemærkninger.